

søgelse, der blev foretaget i 1920, den sidste Undersøgelse, vi har af det paagældende Spørgsmaal, findes der her i Landet 12 296 Udsalgssteder for stærke Drikke, og der har da ikke blot tidligere her i Tinget, men ogsaa hos Ædruelighedskommissionens store Flertal, nemlig hele Kommissionen med Undtagelse af to Medlemmer, de Herrer Godskesen og Abrahamsen, været Enighed om, at det vilde være rimeligt at give Befolkningen den samme Indflydelse med Hensyn til Handel med stærke Drikke, som den har med Hensyn til Udskænkning af stærke Drikke. Navnlig i Kommuner, hvor man har faaet Udskænkningssstederne bort, kan det føles højst byrdefuldt, at man ikke har en tilsvarende Indflydelse paa Adgangen til at handle med stærke Drikke, og jeg maa derfor meget beklage, at man ikke kommer længere end til den Bekræftelse af den gældende Praksis, som faar Udtryk i Ændringsforslaget under Nr. 12.

Ogsaa om Ændringsforslaget under Nr. 11 til § 24 vil jeg gerne sige et Par Ord. Dette Ændringsforslag gaar ud paa at opheve den Bestemmelse, der fandtes i den Affattelse, Folketinget tidligere har givet Lovforslaget, gaaende ud paa, at der i Marketenderier ikke maa udskænkes stærke Drikke efter Arbejdstidens Ophør. Naar jeg gjorde Modstand mod dette Ændringsforslag i Fællesudvalget, var jeg i det sjældne Tilfælde at være Talsmand for de specielle Næringsinteresser, nemlig for Beværternes Interesser paa dette Omraade, idet Beværterne i en Henvendelse til Fællesudvalget har anmodet om, at dette Ændringsforslag ikke maatte blive gennemført, men at den Bestemmelse, der fandtes i Folketingets Affattelse af Lovforslaget, maatte blive staaende, ud fra den ganske naturlige Betragtning, at de næringsdrivende er interesserede i, at Marketenderierne ikke bliver til almindelige Beværtninger; og ud fra mit Synspunkt maa jeg naturligvis ønske det samme, idet Antalsbegrænsningen i væsentlig Grad kan blive betydningsløs, hvis Marketenderierne kan blive til almindelige Beværtninger. Ogsaa her har vi et Spørgsmaal, om hvilket der var Enstemmighed i Ædruelighedskommissionen, ja, man var i Ædruelighedskommissionen enig om et Forslag, der endda gik langt videre, idet man ganske enstemmigt var inde paa, at der i Marketenderier i Kaserner, i Fabrikker, i Værksteder og paa Arbejdspladser overhovedet ikke maa udskænkes og forhandles stærke Drikke. Jeg tror ogsaa, at hvis vi her i Landet skal staa os i den

stærke Konkurrencekamp, der i Øjeblikket hersker mellem Folkene, vilde det være heldigt, om vi blev enige om, at de stærke Drikke hører i hvert Fald ikke Arbejdstiden til.

Endvidere findes der i Ændringsforslag Nr. 20 til § 34 en Bestemmelse, der ogsaa er en Afsvækkelse af Folketingets tidligere Stilling og afsvækker den paa et Punkt, hvor der ogsaa var Enstemmighed i Ædruelighedskommissionen, endda Enstemmighed i Ædruelighedskommissionen om et Forslag, der gik videre end det, som fandtes i Folketingets Affattelse. Den Bestemmelse i Folketingets Affattelse, der skal udgaa, hvis Flertalsindstillingen og dermed Ændringsforslaget under Nr. 20 vedtages, er en Bestemmelse om, at offentlige Myndigheder og private Korporationer, der har anmeldt Overtrædelse af Beværterloven, faar Adgang til at faa Kundskab om, hvad der foretages i Sagen. I Ædruelighedskommissionen var man gaaet videre, idet man der ganske enstemmigt havde foreslaaet, at enhver, der anmeldte en saadan Overtrædelse, skulde have Ret til at faa at vide, hvad der foregik i Sagen. Det forekommer mig, at i en demokratisk Tid maatte det være naturligt, at man ikke blot giver Folket Indflydelse paa Lovenes Tilblivelse, men ogsaa paa Lovenes Gennemførelse, naar der i Folket er et Ønske om at medvirke hertil. Jeg maa derfor beklage, at denne Bestemmelse, om hvilken Ædruelighedskommissionen enstemmigt havde samlet sig, udgaar af Lovforslaget.

Endelig vil jeg gerne med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 21 til § 40 gøre den Bemærkning, at naar der ved dette Ændringsforslag indføres en Ordning, der dog utvivlsomt i de fleste Tilfælde vil medføre 2 Kommuneafstemninger, er det for det første Udtryk for en Ordning, som jeg ud fra almenpolitiske Synspunkter maa finde betænkelig, fordi det er Udtryk for en Ordning, der gaar i stik modsat Retning af det, der i Øjeblikket maa tilstræbes. Vi burde i Øjeblikket overalt, hvor det er muligt, tilstræbe en Forenkling af det offentlige Styresæt og det offentlige Maskineri, og jeg maa derfor ud fra disse almene politiske Synspunkter være betænkelig ved et Ændringsforslag som det, der her foreligger. Men dernæst maa jeg, hvad specielt angaar Ordningen i det foreliggende Tilfælde, mene, at efter at man igennem en mangleaarig Praksis har haft en Ordning, hvorunder man har kunnet gennemføre Afstemninger her med almindelig Majo-